

[Frank Jensen]

europæiske centralbanker om fortsat at bringe renten ned. Det viser, at EF-landene har viljen til at bidrage aktivt til vækst og beskæftigelse på samme måde, som den danske regering har gjort det med det store program »Ny kurs mod bedre tider«.

Der er et andet gammelt kinesisk ordsprog, der lyder: »Den ene generation planter træer, den anden sidder i deres skygge«. Sådan er det også i politik og i vores evne – eller mangel på samme – til at løfte vort ansvar for løsningen af verdens tragedier.

Tragedierne i det tidligere Jugoslavien har nået en ny fase, og alle parter i konflikten i eks-Jugoslavien bærer et tungt ansvar for den vedblivende borgerkrig. Desværre har det internationale samfund ikke været i stand til at tilvejebringe rammerne for en løsning på konflikten. Til trods for den ekstraordinære indsats, som EF- og FN-forhandlerne har gjort, er det ikke lykkedes FN og EF at tilvejebringe hverken ressourcer eller den fælles vilje, der er nødvendig som forsvar for de fundamentale principper, freden skal skabes på.

EF-topmødet i København bekræftede EF's aktive rolle i løsningen af konflikten i det tidligere Jugoslavien, men situationen i Bosnien løber stærkt og – med de ord, som statsministeren har brugt over for Folketinget i dag – viser, hvor afgørende det også er at slå fast, at de principper, der lå bag Vance-Owen-planen, stadig væk må være udgangspunktet for alle de forhandlingsløsninger, der nu er på bordet. Bosnien må respekteres som en stat anerkendt af det internationale samfund. Sanktionsvåbnet mod Serbien skal effektiviseres, således at verdenssamfundet må fordømme den serbiske fremfærd. Vi må slå hårdt ned, vi må ikke acceptere, at lande, også inden for EF, bryder sanktionerne.

På den indenrigspolitiske arena er det regeringsskiftet og den politiske handlekraft, der blev udløst med den nye regerings tiltrædelse den 25. januar, der fremkaldes på nethinden ved et tilbageblik – en handlekraft, der har udmøntet sig i et reformarbejde af historiske dimensioner.

Allerede inden regeringens første 100 dage kunne den se tilbage på en flot resultatliste. Justeringer af aktiveringsforliget fra maj 1992, en helt ny arbejdsmarkedsreform, et nyt arbejdsliv, en erhvervspakke for små og mellemstore

virksomheder, en boligpakke for styrkelse af renoverings- og vedligeholdelsesarbejderne i private boliger samt fremrykning af investeringer i det offentlige byggeri, en landbrugs- og fiskeripakke og en ny reform af den danske folkeskole.

For alle regeringens initiativer er der ét alt-overvejende mål: arbejdsløsheden skal ned. Men det skal gøres på en måde, så vi fastholder den lave inflation, den faste kronkurs og overskuddet på betalingsbalancen.

Ved fremlæggelsen af reformudspillet »Ny kurs mod bedre tider« levede regeringen op til sit løfte til befolkningen forud for folkeafstemningen den 18. maj. Med en finanspolitisk lempelse på 12,3 mia. kr. er udspillet det største udspil i nyere politisk historie. Udspillet skal trække dansk økonomi ud af stagnationen – en stagnationstilstand, hvor mismodet bredte sig blandt forbrugerne og i erhvervslivet, ja, blandt os alle.

I sådan en situation skal regeringen vise handlekraft, og handlekraften er indbygget i den ny regering. Med et flertal i Folketinget kan regeringen fremlægge sin politik som en sammenhængende helhed uden at skulle igennem forhandlingsforløb, hvor helheden kunne pilles fra hinanden og virkningerne af reformen afsvækkes.

Socialdemokratiet beklager, at vi ikke kunne opnå bredt forlig om »Ny kurs mod bedre tider«. Men Venstre og De Konservative har ikke været interesseret i et forlig. Venstre vil have et folketingsvalg for enhver pris. Jeg tror, at Venstre har taget fejl; hvad der er godt for Venstre, er ikke nødvendigvis godt for Danmark. Socialdemokratiet vil appellere til Venstre om ikke at stille snævre partitaktiske hensyn over hensynet til borgerne, til landbruget, til fiskeriet og til industrien.

Socialdemokratiet har været glad for de delaftaler, det undervejs er lykkedes os at få med Socialistisk Folkeparti og med Venstre og De Konservative, men den golde oppositionspolitik må ikke forhindre og har ikke forhindret regeringen i at fastholde handlekraften.

Det historisk lave renteniveau, som allerede er nået, og som alt tyder på vil blive fastholdt i den kommende tid, skal udnyttes til at få gang i investeringerne og i beskæftigelsen. Hvis vi tænker den frygtelige tanke, at den forrige regerings politik med ikke at foretage sig noget